

Advent 2023

*Vertrouwen in de
goddelijke Voorzienigheid*

van 3 december
tot 25 december

ADVENT 2023

*Vertrouwen in de
goddelijke Voorzienigheid*

INLEIDING

TOEN God de wereld schiep, stond de Onbevleete aan zijn zijde. Samen met Hem beheerst Zij de schepping, zowel de elementen als alle schepselen, ten gunste van de Kerk.

Als Schepper van het universum, de engelen en de mensen, voorziet de Eeuwige Vader ons van alles wat we nodig hebben. Hij is onze Voorzienigheid. Abbé de Nantes, onze vader, legt uit:

«Voorzienigheid betekent dat God alles van tevoren weet en dat alles wat er gebeurt door Hem gewild is of dat Hij het in ieder geval toelaat. Maar zeggen dat God het goede voor ons wil en dat zijn Voorzienigheid ons door het leven leidt, betekent niet dat God alleen maar doet

een vertaling van

«Avent 2022 dans la confiance en la Bonne Providence»

Dit boekje en bijhorende tekening zijn ook terug te vinden op <https://nl.crc-resurrection.org/>.

wat we graag hebben. Dat is het mysterie! De milde Voorzienigheid heeft onvoorspelbare plannen. In tijden van beproeving is er veel geloof, hoop, naastenliefde, liefde en vertrouwen in God nodig om te zeggen:

Ik begrijp het niet, ik zie niet hoe dit ons geluk kan zijn, maar ik geef me eraan over. Ik weet dat zijn Voorzienigheid altijd zachtmoedig is en dat zijn plannen onbegrijpelijk zijn. God heeft het gedaan, God heeft het gewild voor ons bestwil.»

Laten we ons voorbereiden om de geboorte van het goddelijke Kindje Jezus te vieren, vertrouwend op de zachte en goede Voorzienigheid van zijn Hemelse Vader. In de moeilijke tijden waarin we leven, zal Hij alles doen ten dienste van ons hoogste spirituele goed en ons zielenheil.

ZONDAG 3 DECEMBER – 1STE ZONDAG VAN DE ADVENT

ONZE-LIEVE-VROUW TER SNEEUW

IN de vierde eeuw leefde er in Rome een rijke en vurige patriciër genaamd Johannes. Zijn vrouw was net zo deugdzaam als hij. Ze hadden zelf geen kinderen om hun geld aan na te laten en besloten de Heilige Maagd erfgename te maken van hun kapitaal.

Deze goede christenen smeekten Haar vurig om hun te laten weten aan welke vrome organisatie ze hun rijkdom moesten nalaten. In de nacht van 4 op 5 augustus verscheen de Onbevleete aan hen in een droom: *«De wens van mijn Zoon en Mij is dat jullie jullie fortune gebruiken om een kerk te bouwen op de Esquilino [één van de zeven heuvels van Rome], die jullie morgen met sneeuw bedekt zullen zien»,* zei ze.

De twee meldden het verzoek van Onze-Lieve-Vrouw aan paus Liberus. Deze had hetzelfde visioen gehad! De paus ging in processie naar de heuvel, vergezeld door zijn geestelijken en het volk.

Onder een prachtige zomerzon en in verzengende hitte lag er zuivere sneeuw op de plaats waar de kerk moest worden gebouwd!

Sneeuw in Rome, midden in de zomer! Dit wonder bevestigde het visioen, zodat de katholieken hun eerste basiliek konden bouwen, gewijd aan de Onbevleete, onder de naam Heilige Maria ter Sneeuw.

Heel Rome stond nu onder de bescherming van de Maagd Maria, “Redding van het Romeinse volk”, aan-

gezien de Esquilino over de stad uitkijkt.

Heilige Maria, zonder zondesmet ontvangen, bid voor ons die onze toevlucht tot U nemen, en voor paus Franciscus!

KLEUR de sneeuw.

MAANDAG 4 DECEMBER

DE COVA DOMINICA

WE zijn in het jaar 711. Moslimhordes vallen het katholieke koninkrijk Spanje binnen. De koning is net bezweken in de slag bij Guadalete en alles lijkt verloren.

Alleen een kleine groep christenen, die hun toevlucht heeft gezocht in de bergen van Asturië, houdt stand tegen de Arabische krijgers. Ze worden geleid door een nobele kapitein, Don Pelayo, die bereid is zijn bloed te vergieten om het Kruis te verdedigen. Hun wapens zijn een paar slechte zwaarden en hun houthakkersbijlen.

Hun toevluchtsoord is een grot genaamd "Covadonga", die ook wel Cova Dominica wordt genoemd: de grot van Ons-Lieve-Vrouwke. Deze grot is sinds lange tijd gewijd aan de Moeder Gods en herbergt een houten beeld van de Maagd Maria dat door een kluisenaar is gesneden. Don Pelayo wacht de vijand af, vertrouwend op de Voorzienigheid. Maar omdat hij zich zorgen maakt over de numerieke overmacht van de Moren, vraagt hij de

Hemel om een wonder zodat het laatste christelijke bolwerk niet vernietigd zal worden. Hij roept vurig de hulp in van Jezus en Maria.

Bij zonsopgang begint het te regenen. De Berberse generaal Alkama rukt op. Zeker van zijn overwinning beklimt hij langzaam het steile pad, gevolgd door twintigduizend strijders die hun valse god Allah aanroepen. Don Pelayo zwaait met het Kruis. Meteen werpen zijn mannen stenen, takken en pijlen naar de ongelovigen. De ruiters van Allah slagen terug, maar hun eigen pijlen, alsof ze betoverd zijn, keren naar hen terug en doden hen! Er ontstaat chaos.

De regen wordt dubbel zo hevig. Lijken stapelen zich op in de modder, paarden steigeren... Alkama kan zijn troepen niet langer aansturen te midden van deze mislukking. Ook zijn paard bezwijkt. Dan zwaait een Asturische reus zijn bijl en splijt de schedel van de ruiter in tweeën. Wanneer ze hun leider zien vallen, slaan de moslims op de vlucht.

Op dat moment barst er een onweer los. Rotsen maken zich op miraculeuze wijze los van de berg en verpletteren bijna het hele vijandelijke leger.

Deze nederlaag van de Moren betekende de eerste grote christelijke overwinning. Don Pelayo werd uitgeroepen tot koning van Asturië. Vanuit dit vorstendom zou het grote epos beginnen van de Reconquista, de katholieke herovering van Spanje op de moslims.

Onze-Lieve-Vrouw van Covadonga, bekeer de moslims!

KLEUR de grot.

DINSDAG 5 DECEMBER

OP DE MAGNETISCHE NOORDPOOL

PATER Henry, Oblaat van Maria Onbevlekt Ontvangen in het Hoge Noorden, had besloten een kapel te bouwen op het schiereiland Boothia, het noordelijkste punt van Canada.

«In de lente van 1948 riep ik vijf van mijn beste en meest vurige Eskimo's bijeen. Het was een gewaagde zet, maar omdat de zee onze enige route was, moesten we profiteren van het laatste vaste ijs, anders zouden we dat jaar de kapel niet meer kunnen bouwen.

Op het moment van vertrek had ik het idee om van deze tocht een soort Mariaprocesie te maken, zoals die overal ter wereld werden gedaan [zoals de procesie van Onze-Lieve-Vrouw van Boulogne, wiens beeld in een boot door de straten wordt gedragen]. Dus plaatsten we een afbeelding van Onze-Lieve-Vrouw van Altijdurende Bijstand, vereerd door al onze christenen in Pelly Bay, op de voorstevan van de slee en gingen we op weg naar de magnetische noordpool.

Toen we aankwamen, koos ik meteen een prachtige plek met uitzicht op zee en wijdde die aan Maria toe. *"Dit is uw macht, mijn goede Moeder, heers hier, wees een fakkel voor de heidenen om u heen."*»

De Eskimo's en pater Henry baden vurig tot Maria voor goed weer. Maar net toen ze aan het werk wilden gaan, stak er opeens een enorme storm op van wind en sneeuw. Ze wilden wachten tot de storm ging lig-

gen, maar hij bleef razen. Toen besloten ze toch aan het werk te gaan.

«We bouwden als trappisten, in stilte en gebed. De storm woedde nog steeds. We begonnen toch aan het skelet. De kleine kapel spartelde en worstelde om omhoog te komen in de rukwinden. De wind rukte de planken soms uit onze handen en ze vlogen als strohalmen door de lucht. Ik huilde. En ik gaf mezelf de toestemming om tegen de Heilige Maagd te zeggen: *"U zou ons toch moeten helpen."*

De storm stopte pas op de vierde dag, toen we net de laatste plank gelegd hadden. Tot onze verbazing was de kapel mooi en recht.

Ik was nog steeds verbaasd over de mysterieuze hardnekkigheid van deze storm, ondanks zoveel gebeden.

Nu denk ik het antwoord te hebben gevonden. We hadden zonder het te weten op een plek gebouwd met een bijzondere geschiedenis. In de herinnering van de Eskimo's werd deze plaats altijd gebruikt voor de jaarlijkse sessies waarbij geesten werden opgeroepen. Ik vermoedde dat de duivel deze plek niet wilde verlaten. Welnu, hij is vertrokken. De Heilige Maagd heeft hem opnieuw verpletterd.»

Deze gebeurtenis is een voorafbeelding van de triomf van het Onbevleete Hart van Maria: de duivel zal zich ertegen verzetten, maar Onslievrouwke wint toch!

Machtige Maagd, die de wind en de zee beheerst, bid voor ons!

KLEUR pater Henry en zijn slee.

WOENSDAG 6 DECEMBER – FEEST VAN SINTERKLAAS

HET WONDER VAN DE MUILEZEL

DE kathaarse of Albigenzenketterij leerde dat het vlees slecht is en dat de Zoon van God daarom geen mens kon zijn geworden. In de dertiende eeuw werd Italië geteisterd door deze valse leer.

De heilige Antonius van Padua werd door zijn oversten naar de steden gestuurd om het ware katholieke geloof te verkondigen aan degenen die zich door de ketters hadden laten misleiden. Hij was op weg naar de stad Rimini, een katharenbolwerk. Hij preekte er meerdere dagen achter elkaar en de bekeringen lieten niet lang op zich wachten.

Op een dag onderbrak één van de ketterse leiders, Bonvillo genaamd, abrupt een preek van onze heilige: *«Laat me door een wonder zien dat de Eucharistie echt het Lichaam van Christus is en ik zweer je dat ik me ter plekke zal bekeren»*, riep hij spottend.

De menigte hield de adem in. Wat ging de heilige zeggen? Sint-Antonius deed beroep op het oordeel van God en liet Bonvillo de omstandigheden kiezen. Bonvillo zei: *«Ik heb een muilezel. Ik sluit hem op en laat hem drie dagen verhongeren. Op de vierde dag breng ik hem naar het kerkplein. Daar geef ik hem een zak haver. Tegelijkertijd verlaat je de kerk en breng je een hostie. Als mijn ezel het graan weigert en buigt voor deze hostie, dan zal ook ik mijn hoofd buigen voor het mysterie dat jij verkondigt.»*

Iedereen ging naar huis, benieuwd hoe de zaak zou aflopen...

Broeder Antonius bad, vastte en hield zich aan een strenge discipline. Hij smeekte God om Zijn glorie te tonen voor de bekering van deze zondaar, want dat zou leiden tot de bekering van vele anderen.

Op het afgesproken uur arriveerde Bonvillo op het plein, met zijn uitgehongerde muilezel. De nederige broeder Antonius kwam uit de kerk en droeg het Allerheiligste. Net toen Bonvillo zijn muilezel wat haver aanbood, riep broeder Antonius uit: *«Dier, zonder verstand begiftigd, kom en kniel voor je Schepper!»*

De muilezel wendde zich plotseling af van de smakelijke bundel haver die zijn meester hem aanreikte en knielde voor de Heilige Hostie!

Bonvillo was stomverbaasd en viel op zijn knieën. Andere ketters volgden. De katholieken prezen God voor zijn grote goedheid.

Allerheiligste Drie-eenheid, ik aanbid U. Mijn God, mijn God, ik heb U lief in het Heilige Sacrament!

KLEUR de heilige Antonius van Padua en de knielende muilezel.

DONDERDAG 7 DECEMBER

HEMELS BEELD

TERWIJL de islam en het protestantisme de katholieke landen teisterden, landden Spaanse en Portugese ontdekkingsreizigers in Amerika. Ze plantten er het Kruis terwijl ze de nieuw ontdekte gebieden in bezit namen voor hun koning.

De Maagd Maria beschermde deze missionaire en koloniale onderneming. Op een dag, toen de Spanjaarden in groot gevaar waren en op het punt stonden verslagen te worden, verscheen de Onbevleete en joeg de Indianen op de vlucht door hen te verblinden met zand. Bij een andere gelegenheid redde ze haar strijders met een orkaan van vuur, zo rood als bloed, vol gloeiende kolen en vergezeld van bliksem. Deze orkaan begon op de Tepeyac, een heuvel in het zuiden van Mexico, en trok in de richting van de Indiaanse troepen. Hij ging om hen heen, zonder hen te raken! Doodsbang begonnen de wilden zich over te geven aan de Spanjaarden. Vanaf dat moment werden hun afschuwelijke afgodsbeelden vernietigd. De Maagd Maria werd het "Moedertje van de Mexicanen".

In 1531 verscheen de Onbevleete Ontvangenis op de Tepeyac aan een bekeerde indiaan, Juan Diego. Ze vroeg hem daar een kapel voor haar te bouwen.

Toen de bisschop om een teken vroeg dat de waarachtigheid van deze verschijning zou bewijzen, verscheen de Maagd Maria opnieuw aan Juan Diego en vroeg hem:

«Ga naar boven, mijn zoon, naar de top van de heuvel waar je me zag en hoorde, daar zul je verschillende soorten bloemen zien. Snij ze af, verzamel ze en maak er een boeket van. Kom dan naar beneden en breng het naar hier in mijn aanwezigheid.»

Juan Diego klom naar de top, waar gewoonlijk alleen distels en doornen waren. Hij bleef verbaasd staan. Daar stonden ze in een bloembed, in volle bloei: delicate bloemetjes uit Castilië, bedekt met dauw waardoor ze op fijne parels leken! Hij haastte zich om ze af te snijden, maakte een boeketje en ging terug naar de Koningin van de Hemel. Ze nam de bloemen aan en legde ze in het gewaad van Juan Diego. En ze zei tegen hem:

«Mijn klein kind, deze bloemen zijn het teken dat je naar de bisschop zult brengen. Als je bij hem bent, open je je mantel en laat je hem zien wat je hebt meegebracht. Vertel hem alles. Hiermee zal je het hart van je bisschop raken en hij zal instemmen met de bouw van het kerkje waar ik om gevraagd heb.»

Juan Diego ging naar het huis van de bisschop en opende al buigend zijn witte mantel. De Castiliaanse bloemen vielen eruit. Ook verscheen plotseling de eerbiedwaardige afbeelding van de volmaakte en eeuwige Maagd Maria, Moeder van God, geschilderd op de mantel!

Heilig Hart van Jezus, door het Onbevlekt Hart van Maria, uw rijk kome!

KLEUR Juan Diego met de bloemen in zijn mantel.

VRIJDAG 8 DECEMBER
FEEST VAN DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS

ONZE-LIEVE-VROUW VAN DE VISSEN

WAAR nu het dorp Ozernoje ligt in Kazachstan was ooit alleen maar steppe. In dit onherbergzame gebied heerst het strengste klimaat ter wereld: van min veertig of zelfs min vijftig graden in de winter tot plus veertig graden in de zomer! Er wordt gezegd dat alleen wolven en grote Siberische adelaars hier kunnen overleven.

Op 17 juni 1936 werden op bevel van Stalin vijfhonderd katholieken van hun land verdreven en daarheen gedeporteerd. De kinderen en ouderen overleefden het niet. De sterksten groeven holtes in de grond om zich te beschermen tegen de hevige wind.

Zo brachten ze hun eerste winter door, doodvriezend. Ze hadden niets te eten buiten wat de Kazachen hun gaven. Maar ze hadden hun rozenkrans en vanaf de eerste dag baden ze die onvermoeibaar en riepen ze de Maagd aan om hen te helpen.

In 1941, na een bijzonder strenge winter, begon een maand eerder dan gewoonlijk het dooien van het bevroren landschap. Op 25 maart, het feest van Maria-Boodschap, vormde zich op miraculeuze wijze een groot meer, vol vis! De Onbevleete Ontvangenis kwam haar getroffen kinderen te hulp.

De "atheïsten" zochten naar een "wetenschappelijke" verklaring voor het fenomeen terwijl ze mee profi-

teerden van deze "meevaller"... De katholieken bleven de rozenkrans bidden en gaven de plaats de naam Ozernoje, "de plaats van het meer".

«Wie is er niet bang voor wat morgen zal brengen? Als we onze blik op de toekomst richten, weten we dat de ogen van de Maagd Maria zich naar ons wenden, als we erom vragen. We hoeven ons alleen maar in haar Hart te verbergen om getroost en beschermt te worden», zei onze vader.

PUNTJE VAN VANDAAG: Laten we ons rozenhoedje met vertrouwen bidden.

KLEUR de vissen.

ZATERDAG 9 DECEMBER

OP DE MAAN WANDELEN?

TWEE astronauten, op weg naar de maan, waren er niet in geslaagd hun doel te bereiken. Zuster Lucia, een karmelietes in Coïmbra, heeft er deze les uit getrokken:

«Toen ik het huis verliet, stopte ik even om de bijen in hun korf te observeren: ze waren druk aan het werk! Plotseling zag ik een kleine mier. Ze klom op de draad van een spinnenweb om bij de bijenkorf te komen. Maar een bij, die aankwam met haar pootjes vol stuifmeel, raakte de draad, waardoor die brak en de

mier op de grond viel, zo was de mier niet meer in staat haar doel te bereiken.

Toen herinnerde ik me de astronauten die rondzweven in de ruimte, verdwaald. Ik had medelijden met hen en dacht: deze mier valt op de grond en de bij komt triomfantelijk de bijenkorf binnen met de vrucht van haar arbeid! Beide stellen voor wat menselijke kracht en wetenschap zijn, vergeleken met de kracht en wetenschap van God. Hoeveel studie, hoeveel berekeningen, hoeveel moeite en opoffering heeft het de mens gekost om zijn doel te bereiken en het oppervlak van een hemellichaam te betreden! Terwijl God datzelfde hemellichaam schiep in één enkele daad van zijn wil, wijsheid en macht. Almachtig als Hij is, plaatste Hij het daar en houdt het altijd op dezelfde plaats, altijd op dezelfde route die God voor haar heeft uitgestippeld en zolang Hij dat wil.

En het is niet alleen de maan... maar ook alle andere hemellichamen, bekende en onbekende, die in de ruimte hun baan volgen en waaraan de mens niet eens denkt als bestemming. Hier hebben we, zij aan zij, te maken met de grootheid van God en de machteloosheid van de mens.

In een tijd waarin de wetenschap zoveel heeft bereikt, waarin het moedige mannen is gelukt om op de maan te lopen en waarin de wereld prat gaat op ontelbare vorderingen, zou geen van de moderne wetenschappers de naam en de grootheid van de Ambachtsman mogen vergeten die alles heeft gemaakt waar zij zo graag de

geheimen van willen ontdekken.»

PUNTJE: God, Vader, Zoon en Heilige Geest, bestaat. De andere goden bestaan niet. Laten we vergeving vragen voor al diegenen die het bestaan van onze geliefde Hemelse Vader, onze Schepper, ontkennen:

«Mijn God, ik geloof, ik aanbid, ik hoop en ik hou van U. En ik vraag U vergeving voor de mensen die niet geloven, niet aanbidden, niet hopen en niet van U houden.»

KLEUR de maan.

ZONDAG 10 DECEMBER – 2DE ZONDAG VAN DE ADVENT

EEN VERBAZINGWEKKENDE BOOT

DE koning van Aragon had zijn biechtvader, de dominicaan Raymond van Pennafort, meegenomen naar het eiland Mallorca. De vorst had een jonge vrouw in zijn gevolg met wie hij een buitenechtelijke liefdesrelatie had. De biechtvader beval hem deze zondige relatie te verbreken. Jacobus I, de koning, beloofde het, maar hield zijn belofte niet. Dus besloot de priester het eiland te verlaten. Maar de koning verbood alle matrozen hem aan boord te nemen, op straffe van de dood. Met een groot vertrouwen in God verklaarde onze heilige: *«Een sterfelijke koning heeft dit verbod ingesteld, maar de eeuwige Koning heeft anders besloten!»* Hij stapte op de rotsen bij de zee en spreidde zijn

mantel uit over het water. Met zijn staf in de hand klom hij zelfverzekerd in deze wonderbaarlijke boot. Toen tilde hij de helft van zijn mantel op om er een zeil van te maken, en bond het aan de knoop van zijn staf als aan de mast van een schip.

Zo zeilde hij op de wind die hem in zes uur helemaal naar Spanje blies! Hij moest maar liefst 100 km afleggen! Aangekomen in de haven van Barcelona deed pater Raymond zijn mantel, die weer volledig droog was, terug over zijn schouders. Hij keerde terug naar zijn klooster, waar God de deur vanzelf open liet gaan om zijn trouwe dienaar binnen te laten.

Het nieuws van deze wonderen verspreidde zich snel en leidde tot vele bekeringen. Koning Jacobus had berouw over zijn zonde en brak met de vrouw die zoveel schandaal had veroorzaakt.

Jezus, bewaar voor ons een zuiver hart en geef ons de genade om U altijd trouw te blijven.

KLEUR de heilige Raymond die op zijn mantel de zee oversteekt.

MAANDAG 11 DECEMBER

HET HUISJE VAN LORETO

OP 25 mei 1571 tekende paus Pius V een alliantie tussen de Heilige Stoel, Spanje en de Republiek

Venetië tegen de Turken. Hij beval alle christenen de rozenkrans te bidden en organiseerde een kruistocht.

Op 15 september voeren de schepen uit. Don Juan, de opperbevelhebber, verdeelde de vloot in eskaders en regelde vanaf het begin de opstelling van de vloot.

Twintig dagen lang bevoeren de geallieerden de Ionische Zee zonder ook maar één vijandelijk schip te zien. Plotseling, in de ochtend van 7 oktober, in de buurt van Lepanto, riep de uitkijk op de "Real", het vlaggenschip: «*Twee zeilen, recht voor ons!*»

Het was de vloot van de Turkse sultan! Terwijl de aalmoezenier de algemene absolutie gaf, ontvouwde onze jonge admiraal het prachtige vaandel van Onze-Lieve-Vrouw dat de paus hem had gegeven en waaraan hij een gewijde rozenkrans hing.

Mehmet Ali Pasja van zijn kant hees de gigantische witte standaard waarop met gouddraad geborduurd met verzen uit de Koran stonden, op de mast van zijn schip.

Op dat moment kwam de Onbevleete tussenbeide ten gunste van haar kinderen. De wind, die voorheen altijd naar het zuidoosten had geblazen, blies plotseling naar het westen. Deze verandering veroorzaakte grote chaos in de Turkse vloot. Na enkele kanonschoten hier en daar kwam de artillerie in volle actie. De impact was verschrikkelijk. Het was rond 5 uur 's avonds toen de strijd eindigde. De katholieken hadden een klinkende overwinning behaald!

«Lepanto ligt heel dicht bij Loreto, waar het huisje

van Maria is ondergebracht», legde onze vader uit. «God wilde dat de overwinning van Lepanto het huis van Jezus, Maria en Jozef zou beschermen. De moslims wilden in Loreto aan land gaan en dit huis in brand steken.»

Onze-Lieve-Vrouw van Loreto, help de christenen, bid voor ons!

KLEUR het vlaggenschip.

DINSDAG 12 DECEMBER

KATHOLIEKE PAARDEN

DE eerbiedwaardige moeder Alix Le Clerc was op weg naar Parijs, vergezeld van één van haar zusters. In de koets die hen vervoerde, bevonden zich enkele protestantse reizigers.

Op zondag, onder het voorwendsel dat ze dringend weg moesten, lieten ze de koets heel vroeg vertrekken zodat de zusters geen tijd zouden hebben om het Heilig Misoffer bij te wonen. Om 9 uur, toen ze door een dorp reden waar de klokken de mis aankondigden, vroeg moeder Alix om uit te stappen.

«Wat heeft het voor zin om naar de kerk te gaan», zeiden de protestanten spottend. «We moeten op tijd in Montmirail zijn. Door jullie komen we te laat!»

«Wij willen onze plicht niet verzaken», antwoordde

moeder Alix streng. «We zullen de rest van de weg op eigen kracht afleggen, zodat we jullie niet ophouden. We slijten liever onze benen op de wegen dan dat we de Mis niet bijwonen!»

Toen de heilige Mis voorbij was, gingen ze te voet op weg en... ze kwamen tegelijk met de koets aan in Montmirail! De paarden die de koets trokken waren gestopt op een vlakke, en weigerden om nog een stap te zetten! Hun meester moest paarden uit het dorp halen om zijn eigen paarden te laten draven. Dit had hen drie uur vertraagd!

«Nauwkeurigheid is een vorm van liefdadigheid, een noodzakelijke beleefdheid », zei onze vader.

KLEUR de koets en de paarden.

WOENSDAG 13 DECEMBER

ORGANISEER PROCESSIONS!

ORAN is een stad in Algerije, een Noord-Afrikaans land dat een tijd onderdeel was van Frankrijk. In de zomer van 1849 was de hitte verzengend in Oran. Het had sinds april niet meer geregend. Op 21 september brak de gevreesde ziekte uit: cholera! In een paar dagen tijd stierven hele families.

Terwijl de civiele en militaire autoriteiten de vreselijke situatie opnieuw bespraken, zei generaal Pélicier op zijn

gebruikelijke manier zonder omwegen aan Abbé Suchet: «*Waar bent u mee bezig, Abbé? Slaapt u misschien? Bent u vergeten wat uw job inhoudt? Cholera... daar kunnen u, ik of wie dan ook niets aan doen. Als u me vraagt hoe we de epidemie kunnen stoppen, en ik ben zelfs geen priester, dan zeg ik u: organiseer processies!*»

Toen draaide hij zich om naar de berg Santa Cruz en zei: «*Laten we in processie met het beeld van Maria tot op de top van de berg gaan. Zij zal ervoor zorgen dat de cholera in de zee wordt gesmeten!*»

De oproep van generaal Pélissier kon op veel weerklank rekenen in de getergde stad. De mensen richtten hun smeebeden tot de Koningin van de Hemel en beloofden een plechtige processie voor de volgende zondag.

De inwoners van Oran arriveerden in groten getale bij de kathedraal, die te klein was voor zoveel volk. De processie marcheerde achter een beeld van de Heilige Maagd door de verschillende wijken van de stad en op een gegeven moment kwamen ze aan op een plateau dat zich halverwege de berg bevond.

Van alle kanten stegen zuchten en smeebeden op naar de Hemel: «*Onze-Lieve-Vrouw van de Verlossing, ontferm u over ons, red ons!*»

Maar de lucht bleef blauw en stil. In de nog steeds verstikkende hitte baanden de gelovigen zich bedroefd een weg terug naar de stad, ieder denkend aan zijn doden, zijn zieken, zijn toekomst...

Nog maar net was de stoet weer vertrokken of een

lichte bries bracht de atmosfeer in verandering. Iedereen bleef verbaasd staan toen de lucht langzaam donkerder werd. Al snel bedekten donkere wolken de berg.

Eindelijk viel de verlossende regen, waar zo ongeduldig naar was uitgekeken, in overvloed! De regen viel neer op ieders gezicht en vermengde zich er met de vreugdetranen van de mensen. Vol dankbaarheid wierpen de gelovigen zich op de knieën, gewoon zo in de modder die al van de hellingen naar beneden gleed en ze dankten Onze-Lieve-Vrouw!

De regen deed zijn verfrissende en zuiverende werk: in een paar dagen tijd was de epidemie gestopt en was Oran verlost van deze vreselijke plaag die al bijna vijfduizend levens had geëist!

PUNTJE: Laten we op dit feest van de Onbevleete Ontvangenis de wereld en vooral ons arme, eigen land toevertrouwen aan onze Hemelse Moeder: Lieve Vrouwke, wij wijden ons land aan U toe. Bescherm het als uw eigen bezit, bescherm uw kinderen, bescherm onze familie, onze vrienden en kennissen en geef ons allemaal de genaden om ons te bekeren!

KLEUR de heilige Maagd en Sint-Jozef.

★

★ ★

DONDERDAG 14 DECEMBER

NAAR DE HEMEL!

KARDINAAL Luciani, patriarch van Venetië en de latere heilige paus Johannes-Paulus I, had het volgende te zeggen aan zijn kudde: «De mens is tot op de maan geweest, hij heeft erop gelopen. De mens heeft toen tegen zichzelf gezegd: *“Ik ben groot. Ik ben meester in de vooruitgang. Ik zal nog vele nieuwe ontdekkingen doen. Ik heb de hele wereld in mijn hand.”*

Maar, broeders, de wetenschap zal ons nooit kunnen vertellen waarom we op deze wereld zijn. Christus alleen geeft het antwoord: *“Wees een pelgrim in deze wereld, wees op doorreis, je thuis is daarboven in de Hemel.”* Sommige mensen willen niet klein zijn en zeggen: *“Ik wil niet uitgebuit worden door God.”* Maar als God vraagt om gediend te worden, als Hij ons vraagt om zijn geboden te onderhouden, dan is dat niet omwille van Hem, maar omwille van ons.

Toen ik bisschop van Vittorio Veneto was, ging ik een auto kopen. De verkoper zei: *“Sta me toe erop aan te dringen, omdat het een goede auto is, geef hem geen normale benzine, geef hem super. Hij verdient het! En hetzelfde geldt voor de olie: geef hem niet eender welke olie.”*

Ik had kunnen zeggen: *“Kijk: ik heb er toch voor betaald? Laat mij maar doen. Ik hou niet van benzine, laat staan de geur ervan. Ik ga hem sprankelende wijn geven; daar hou ik van. Wat je olie betreft: hou die*

maar voor jezelf; ik kap liever confituur in de motor.” “Doe maar, doe maar,” zou hij geantwoord hebben, *“maar ik weet niet hoe dat gaat aflopen.”*

Dit is wat God heeft gedaan. Hij is onze Schepper, Hij gaf ons dit: de ziel en het lichaam. Hij zei tegen ons: *“Het is een mooie auto, onderhoud hem, doe het zo.”* Het is voor ons eigen bestwil. Als ik zeg: *“Ik geef niets om uw geboden”*, dan is het niet Hij die zich slecht voelt, maar ik!

God heeft ons niet geschapen om op de maan te lopen, maar om naar de Hemel te gaan. Hij heeft ons een zekere weg gewezen: het Onbevleete Hart van Maria!»

Zacht Hart van Maria, wees onze toevlucht en de weg die ons naar God leidt.

KLEUR de sterrenhemel.

VRIJDAG 15 DECEMBER

GEHOORZAME VARKENS

HET was zomer. De varkens van broeder Antoine Kowalczyk, die op missie was in Saint-Paul-des-Métis in Canada, hadden moeite met overleven.

Met het vooruitzicht op zware tijden was er een veld ingezaaid met rapen, uitstekend voedsel voor varkens. De rapen waren klaar om geogst en opgegeten te worden. Maar om er bij te geraken moest men door

een veld met haver die nog niet rijp genoeg was om gemaaid te worden.

Dus wat moesten ze doen? Wachten? Dan zouden de varkens verhongeren. De varkens loslaten? Ze zouden zich tegoed doen aan de haver en dat zou het einde van de oogst betekenen. De overste aarzelde lang en nam toen een besluit: hij zou de dieren loslaten op het veld. Spijtig van de haver!

Hij riep broeder-varkensboer en beval hem: *«Broeder Antoine, jij gaat je varkens naar het rapenveld leiden. Maar pas op! Ik wil niet dat ze onderweg stoppen en de haver aanraken.*

- *Maar Vader, dat is onmogelijk.*

- *Onmogelijk? Dat staat niet in mijn woordenboek. Komaan!*

- *Heel goed, Vader, ik zal ze naar het veld leiden.»*

«Kom! Kom! Allez, kom! Volg mij; kom eten», zei broeder Antoine terwijl hij het hek opende. Honderdvijftig varkens kwamen uit hun hok. *«Kom! Kom! Volg mij, kleintjes, kom maar. Onze Vader heeft het bevolen.»*

Het roze legertje draafde verder. Plotseling stopte de kudde. Voor hen lag er een prachtig veld vol haver die bijna rijp was... Wat zag dat er smakelijk uit!

Broeder Antoine ging op zijn knieën zitten en zei een kort gebed tot zijn Hemelse Moeder, Maria-Troosteres...

«Kom verder! Kom! Ik verbied jullie die haver aan te raken. Kom, jullie moeten verder. Volg mij.»

Onze heilige begaf zich op het smalle pad, tussen

twee haverhagen. De varkens aarzelden even, maar volgden toen gehoorzaam hun meester. Geen sprietje haver werd opgegeten! De overste, die vanuit het raam had toegekeken, was verbaasd. Een wonder van deze nederige broeder Antoine!

Maria-Troosteres, U bent onze steun in al onze werken van liefdadigheid en in onze missies, waak over ons!

KLEUR de varkens van broeder Antoine.

ZATERDAG 16 DECEMBER

EREWOOD!

PATER Marie-Antoine, een kapucijn, ging naar het huis van een dame om haar de biecht af te nemen. Een buurman hield hem tegen en vroeg hem een man te bezoeken die bekeerd moest worden: *«Hij heeft drie dochters die hij niet christelijk opvoedt. Hij werkt op zondag en gaat niet naar de mis.»*

De pater vroeg hoe die man heette. Vol vertrouwen in Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes bad hij aandachtig een Weesgegroetje en ging de tuin in. De man zat tussen zijn kolen.

«Jean, ik moest hier in de buurt zijn en ik wil graag kennis met je maken. Je ziet eruit als een goede man, je woont naast het klooster, maar ik heb je nog nooit gezien in de mis in onze kapel; dat verbaast me.

- *U moet niet zo verbaasd zijn, pater, ik ga niet naar de mis omdat ik het te druk heb. Ik moet brood verdienen voor mijn drie dochters en mezelf.*

- *Wees niet bang, mijn vriend, wees niet bang. God heeft nooit degenen die naar de mis gaan van honger laten sterven; ik beloof je dat Hij je zal helpen.»*

En hij stak zijn hand uit: *«Schud me de hand. Erewoord!*

- Ik beloof het u, pater, op mijn erewoord.»

Onze vader legde uit dat de goede God voor ons zorgt zoals een goede tuinman voor zijn bloemen en groenten zorgt. En de Maagd Maria is de “mooie fruitteelster”! Ze wil maar één ding: dat wij haar ons hart geven als een mooie rijpe appel!

Onbevleete Maagd, Roos tussen de doornen, bid voor ons!

KLEUR de tuin van Jean.

★

★ ★

ZONDAG 17 DECEMBER – 3DE ZONDAG VAN DE ADVENT

DE BLOEMKOOL VAN PATER MARIE-ANTOINE

NA het gesprek met Jean vertrok pater Marie-Antoine goed gezind. Het was een maandagochtend. De goddelijke Voorzienigheid wachtte niet tot zondag om hem te helpen met de bekering van Jean, want één dag later groeide, door een uitzonderlijk natuurfenomeen, één van de bloemkolen in Jean’s tuin buitenproportioneel: zo iets had men nog nooit gezien.

Alle vrouwen uit de buurt kwamen kijken en ontdekten in de bloemkool alle passiewerktuigen: het was prachtig!

De vrouwen schreeuwden het uit: *«Het is een wonder! Het is een wonder! Kom kijken naar de bloemkool van pater Marie-Antoine!»*

Deze vreemde kool was bijna twee meter hoog (dat is zo hoog als een deur). Hij werd naar het midden van de tuin gebracht en in grote witte doeken gewikkeld. De hele stad hoorde over het fenomeen en kwam er naar kijken.

Jean zag dit allemaal, bleef kalm, plaatste bij elk van de drie poortjes die de tuin afsloten één van zijn dochters en vroeg de bezoekers om een cent of twee. Verschillende heren en dames gaven er wel tien.

Aan het einde van de tweede dag was er vijftienhonderd frank ingezameld. Jean had genoeg voor een bruidsschat van vijfhonderd frank voor elk van zijn dochters.

De volgende dag gingen ze met hun vader biechten, waarbij ze grote toewijding toonden. *«Zie hier al het goeds dat een Weesgegroeitje uit een bloemkool kan halen»,* concludeerde de pater lachend.

Ik hou van u, Maria, Koningin van het universum, aan wie alle macht is gegeven in de Hemel en op aarde.

KLEUR de bloemkool van pater Marie-Antoine.

★

★ ★

MAANDAG 18 DECEMBER

EEN VERRASSENDE LIJFWACHT

OP een avond, toen Don Bosco alleen en niet zonder enige angst naar huis terugkeerde, stuurde zijn geliefde beschermvrouw, Onze-Lieve-Vrouw-ter-Nood, hem een verrassende lijfwacht: een hond van bijna een meter groot!

«Op het eerste gezicht schrok ik van hem. Maar toen hij zich tegen me aan vleide alsof ik zijn baasje was, konden we het goed met elkaar vinden, en hij vergezelde me naar het Oratorium. Ik noemde hem Grigio vanwege de grijze kleur van zijn vacht.

Een andere keer, op een mistige, regenachtige avond, kwam ik terug uit de stad. Op een gegeven moment zag ik twee mannen op korte afstand achter mij lopen, ze vertraagden of versnelden al naar gelang ik vertraagde of versnelde. Ik probeerde om te keren, maar het was te laat. Ze gooiden een jas over mijn gezicht. Eén van hen probeerde mijn mond dicht te stoppen met een zakdoek. Ik wilde schreeuwen, maar ik kon het niet meer. Precies op dat moment verscheen Grigio. Grommend als een beer stormde hij naar voren, zijn poten tegen één van hen, zijn bek opengesperd vlak bij het gezicht van de ander, zodat ze verplicht waren eerst met de hond af te rekenen en dan pas met mij. Grigio bleef grommen als een woedende wolf of beer. De mannen zetten het op een lopen en mijn goede hond, altijd aan mijn zijde, vergezelde me naar de

werkplaats van Cottolengo.»

Sinds die dag verscheen Grigio plotseling op straat als Don Bosco 's avonds alleen naar huis ging. Op een keer zagen de kinderen van het huis de hond de binnenplaats op komen. Iedereen schrok van deze onverwachte verschijning.

«*Wees niet bang,*» zei Don Bosco, «*het is mijn Grigio, laat hem maar komen.*» Het dappere beest kwam naar hem toe en begroette hem.

Don Bosco vertelt: «Ik aaide hem en bood hem soep, brood en wat eten aan, maar hij weigerde alles. Hij snuffelde niet eens aan wat hem voorgeschoteld werd, maar wiebelde met zijn oren en kwispelde met zijn staart. Hij leunde met zijn hoofd op het tafelkleed, alsof hij met me wilde praten, me welterusten wilde zeggen. Toen hij vertrok, liepen de kinderen met hem naar de deur, verbaasd en blij tegelijk. Ik herinner me dat ik die avond laat thuiskwam en dat een vriend mij had thuis afgezet met zijn auto.»

Dit laatste detail verklaart het gedrag van de hond. Toen hij Don Bosco op weg naar huis niet vond, kwam hij kijken of hij wel veilig thuis was geraakt!

Don Bosco heeft nooit geweten wie het baasje van de hond heeft Don Bosco was. Hij wist alleen dat dit dier voor hem een ware voorzienigheid was temidden van de gevaren die hij tegenkwam.

Onze-Lieve-Vrouw Hulp der Christenen, die ons van elk gevaar verlost, bid voor ons!

KLEUR Don Bosco en Grigio.

DINSDAG 19 DECEMBER

HET WONDER VAN DE DUIVEN

NA de Tweede Wereldoorlog reisde het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima, als een echte pelgrim, de wereld rond. Tijdens deze dertien jaar durende processie vergezelden witte duiven Haar. Ze vlogen om Haar heen, bleven op haar schouders of aan haar voeten zitten.

In Lissabon landde er één op haar kroon. Naar de communietafel gekeerd, bleef ze zo zitten, met gespreide vleugels gedurende de communie van 3 000 gelovigen! In de kerk van Sobral de Monte Agraço vloog een andere duif binnen en doofde zo de vlam van één van de vier kaarsen rond de troon. De duif vloog onmiddellijk terug en ging zitten bovenop de gedoofde kaars. Daar, in die ongemakkelijke positie, bleef ze enkele uren zitten! Bij een andere gelegenheid, in Nieuw-Caledonië, landde er een witte duif op de gevouwen handen van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima. Met haar snavel streelde ze het gezicht van Ons-Lieve-Vrouwke!

Witte duiven vergezelden Onze-Lieve-Vrouw naar katholieke landen. Maar in landen waar het evangelie met voeten werd getreden, waren er geen zegeningen en geen duiven.

Onbevlekt Hart van Maria, heilige Duif van de goddelijke Parakleet, zet mijn hart in vuur en vlam met de goddelijke Liefde waarmee gij brandt!

KLEUR de duiven.

WOENSDAG 20 DECEMBER

DE BERG PELÉE

WE zijn op het eiland Martinique, op Goede Vrijdag 28 maart 1902. Om hun ‘geestelijke vrijheid’ te bewijzen, maken de “vrijdenkers” zich klaar om het vetst mogelijke voedsel te eten, om de draak te steken met de algemene onthouding op deze heilige vastendag. Daarna dwaalt deze duivelse bende door de straten om het beeld van Christus dat ze hebben meegebracht belachelijk te maken in een schijnprocessie. Op weg naar de berg Pelée stopt de groep veertien keer om de veertien staties van de kruisweg te bespotten. Wanneer ze de top bereiken, gooien ze het beeld van Jezus in de krater van de vulkaan!

Twee maanden later, op 8 mei, luidden de kerkklokken en werden de gelovigen opgeroepen voor de Mis van Hemelvaart. Plotseling klonk er een verschrikkelijke knal. Een smeulende zwarte wolk, doorkruist door bliksemschichten, barstte uit de vulkaan en stormde op Saint-Pierre af. In zeventig seconden werd de stad van de kaart geveegd.

Alles wat overbleef waren gescheurde en verkoalde muren, een onbeschrijflijke berg puin en verkoalde bomen. Niet één van de veertigduizend inwoners overleefde het. Ze waren allemaal in een flits verbrand, verstikt en geëlectrocuteerd.

«Wanneer God niet tevreden is, uit woede maar ook uit

barmhartigheid, straft Hij, wetende dat Hij door te straffen de beste mensen aan het denken zet.» (onze vader Abbé de Nantes)

KLEUR de vulkaan die uitbarst.

★
★ ★

DONDERDAG 21 DECEMBER

ONZE-LIEVE-VROUW VAN DÉLIVRANDE

DE parochie van Morne-Rouge, dicht bij de vulkaan gelegen en kwetsbaarder voor een uitbarsting dan het verwoeste Saint-Pierre, had weggevaagd moeten zijn. Maar ze werd op schitterende wijze beschermd door de Hemel!

Pastoor Mary spoorde zijn parochianen, verzameld in zijn kerk, aan om boete te doen en Onze-Lieve-Vrouw van de Délivrante dankbaar te zijn, omdat Ze hen zojuist van de dood had gered.

Ze waren niet in staat te vluchten, want alles lag in puin. Ze bleven dus in het heiligdom, biddend aan de voeten van de wonderbaarlijke Madonna. De pater bleef te midden van zijn kudde om alle mogelijke hulp te bieden. Meer dan ooit werd hij de voorzienigheid van deze lijdende mensen en hij voorzag hen van levensmiddelen.

Zo verlengde hij het leven van zijn parochianen. Bovenal bereidde hij hen voor om te sterven, want de vulkaan

was nog steeds actief. Hij kon opnieuw exploderen en hen wegvagen.

Dit gebeurde. Op 30 augustus viel een hagel van rotsen en gloeiende lava op de stad. Deze keer werden de inwoners van Morne-Rouge niet gespaard. Klaar om voor God te verschijnen, stierven ze allemaal als slachtoffers van boetedoening.

De kapel werd volledig verwoest. Maar te midden van de ruïnes bleef het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Délivrante, lichtelijk zwart geblakerd, ongeschonden op haar sokkel staan!

Onze-Lieve-Vrouw van Délivrante, bescherm ons!

KLEUR de wolken en de rook van de vulkaan.

★
★ ★

VRIJDAG 22 DECEMBER

DE TITANIC

DE Titanic, gebouwd in 1909, was destijds het grootste schip ter wereld met een lengte van 268,99 meter. Er waren 10 dekken met een breedte van 28,5 meter en een hoogte van 3 meter. Het schip had een capaciteit van 2603 passagiers en was uitgerust met 20 reddingsboten die 1178 mensen konden vervoeren.

Op de romp van deze reus der zeeën hadden de atheïstische reders hun motto geschilderd: *Geen God, geen Meester*. Het schip was uitgerust met waterdichte

compartimenten en stond bekend als onzinkbaar. «*Aarde noch hemel kunnen haar verzwelgen! Zelfs Christus zal het niet kunnen laten zinken*», zeiden de bouwers fier.

Op 10 april 1912 begon het schip aan haar eerste reis toen het op zondag 14 april op een ijsberg botste die langs haar rechterzijde schraapte over een lengte van 100 meter, waardoor de godslasterlijke inscriptie in één fatale klap werd uitgewist.

De druk blies de rij klinknagels die de platen met elkaar verbonden eruit: de scheuren lieten 3500 tot 4300 liter water per seconde door! De lenspompen konden slechts 110 liter per seconde wegpompen. Het water liep over de schotten naar de bovenste compartimenten.

Het schip zond zijn eerste noodsignaal uit om 22:25 uur. De eerste rubberboot werd te water gelaten om 0:45 uur, de laatste om 2:05 uur. Om 2:18 uur brak de Titanic in tweeën; de boeg zonk twee minuten later, de achtersteven kwam toen verticaal omhoog en zonk vervolgens op zijn beurt. Van de 2201 opvarenden stierven er 1490.

«Deze scheepsramp is een straf van God. De arbeiders die het schip bouwden waren schuldig aan goddeloosheid. De kapitalisten die het geld verschaften waren schuldig aan financiële speculatie. De passagiers uit de beste klassen waren schuldig omdat ze hun geld voor niets uitgaven. Al deze mensen hadden niet verwacht dat God van zich zou laten horen.» (onze vader Abbé de Nantes)

PUNTJE: Laten we het gebed aan de Allerheiligste Drievuldigheid opzeggen om eerherstel te bekomen.

KLEUR de zee.

ZATERDAG 23 DECEMBER

EEN PRACHTIG TAFEREEL!

OP 13 september 1917 was een zeer groot aantal pelgrims in de Cova da Iria. Rond het middaguur hoorden ze plotseling vreugdekreten; iedereen kon iets aan de hemel zien!

Een lichtgevende bol bewoog van oost naar west en zweefde majestueus door de ruimte... Hij begaf zich naar de steeneik waar Maria was verschenen.

De helderheid van de zon nam af en de atmosfeer werd goudgeel. Het werd zo donker dat sommige mensen zeiden dat ze sterren aan de hemel zagen. Onze-Lieve-Vrouw was neergedaald!

Tijdens de verschijning zagen sommige pelgrims een prachtig tafereel: een regen van witte bloemblaadjes die langzaam uit de lucht vielen en verdwenen toen ze de grond bereikten. Hoe mooi! Bovendien vormde zich rond de eenvoudige plankenboog een fijne wolk die op verschillende plaatsen uit de grond omhoog kwam, alsof iemand de verschijning van Onze-Lieve-Vrouw bewierookte. Prachtig!

Toen Onze-Lieve-Vrouw begon op te stijgen, zagen de pelgrims weer de lichtgevende bol, ovaal van vorm. Hij bewoog zich in oostelijke richting. Dit hemelse voertuig bracht de Koningin der Engelen terug naar haar eeuwige thuis.

De Voorzienigheid wilde dat deze atmosferische tekenen de komst van Onze-Lieve-Vrouw zouden begeleiden. Ze bevestigden de verschijningen en verzoeken van de

Heilige Maagd: het bidden van de rozenkrans en de boetedoening van de zondaars.

KLEUR de wolk van de Heilige Maagd en de lichtgevende bol.

ZONDAG 24 DECEMBER – KERSTAVOND

4DE ZONDAG VAN DE ADVENT

DE VAL VAN DE ZON

EEN maand later, op 13 oktober, werd de weerkaatsing van het licht van Onze-Lieve-Vrouw op de zon geprojecteerd. De pelgrims konden zo ongestoord naar de zon kijken. Het licht ging uit en ging weer aan, soms op de ene manier, soms op een andere.

«Er kwamen lichtbundels uit die alles in verschillende kleuren schilderden: de bomen, de mensen, de grond, de lucht. Op een gegeven moment schudde het, leek het te draaien en maakte het zich uiteindelijk los van de lucht. Het leek in volume toe te nemen, sneller en sneller te bewegen en op de aarde te vallen, alsof het iets aankondigde dat tegelijk vrolijk en angstaanjagend was. Het leek op ons af te dalen, en door dit wonder de Koningin van de Hemel en van het universum, die tot de drie herdertjes sprak, te begroeten.

De zon», ging Maria Carreira verder, «leek een wiel van vuur dat op het punt stond op de menigte te vallen.» Uiteindelijk stopte het spektakel en iedereen haalde opgelucht adem.

*Maria Rosa zei altijd: «Niemand kan de zon aanraken.»
Maar Onze-Lieve-Vrouw beveelt de zon!*

KLEUR de draaiende zon.

MAANDAG 25 DECEMBER

KERSTMIS!

OM de geboorte van Jezus, onze Redder, te vieren op de dag van de winterzonnwende, wilde God dat de hele schepping een concert ter lofzang zou vormen. De nacht schittert met de helderste sterren, de engelen verschijnen aan de herders en leiden hen naar de kribbe, terwijl ze hun gezangen zingen. Een ster draait opzij om de drie wijzen naar het goddelijke Kind en zijn heilige Moeder te leiden.

In de kribbe toont Kindje Jezus zich vol nederigheid en zachtmoedigheid om ons te leren bescheiden te zijn en armoede, gehoorzaamheid en zuiverheid lief te hebben. Laten we onze blik wenden tot de Heilige Maagd en beloven haar te gehoorzamen:

Voor u, Allerheiligste Maagd, ben ik gewonnen, ik wil gehoorzamen en zo uw Kind behagen dat mijn Verlosser is. Geef ons de genade om door God gekoesterd te worden als bloemen door u geplaatst rond zijn troon.

KLEUR Kindje Jezus.

De Katholieke Contrareformatie – F 10 260 Saint-Parres-lès-Vaudes